

SREČANJE JUBILANTOV

Krajevna organizacija ZB NOV Urške Zatiel vsako leto organizira za svoje jubilate srečanje ob dnevu JLA. Tudi letos so jih povabili in jim podelili knjižne nagrade. V letošnjem letu so praznovali 70-letnico Florjana Harak, Antonija Tršek, Stane Kmetič in Viktor Replč, 60-letnico Zdravko Jančigaj, Drago Vučetič, Jože Meršol, Justo Plantan, Anica Koželj, Luka Gatars, Adi Vlasy, Jože Baraga, Jovo Jurišič, Lovro Korošec, Stane Kuželčki, Nace Zavri, Brane Vipotnik, Anton Beguš, Milomir Kilsarič in Slavko Kružnik. Prisotne je razveselil s harmoniko domačin Janko Rotar. Jubilantom iskreno čestitam.

Foto: D. R.

KK SZDL STADION

Priložnost, ki jo moramo izkoristiti...

»Po več letih imamo na nivoju občine ponovno široko zastavljeno akcijo oživiljanja političnega, samoupravnega in delegatskega dela v krajevnih skupnostih. Akcija, katere pobudnik je občinska konferenca Socialistične zveze, nam nudi široke možnosti za iskanje tistih poti, ki bi bile najbolj primerne za izboljšanje in poživitev dela. To je priložnost, ki ne sme mimo nas neizkoriščena.« je dejal Branko Gospodinjčki, predsednik KK SZDL Stadion na razširjeni seji predsedstva krajevne konference Socialistične zveze, na kateri je tekla razprava o aktualnih vidikih delovanja krajevne skupnosti.

»Zbor občanov« objavljati tudi razumljive, kratke povzetke gradiv, ki jih prejema delegati za seje raznih delegacij skupaj z napotilom, kako lahko vsak občan posreduje svoje mnenje in predloge svoji krajevni skupnosti in tako vpliva na izboljšanje dela delegacij kot tudi delegatskega sistema v celoti. Vodja delegacije za SPIZ Vlado Ostanek pa je poudaril, da se pri delu delegatov vse bolj čuti apatija, kajti ne morejo vplivati v zadostni meri na odločitve, ki jih že vnaprej pripravijo razne strokovne službe. Poudaril je tudi potrebo po večji odgovornosti in to osebni odgovornosti tistih vodilnih struktur, ki so odgovorne

za sedanjo krizo naše družbe. Na seji je bila izpostavljena tudi potreba po boljšem in načrtnem kadrovanju, pri čemer so pozdravili pobudo po odprtih kandidatih listinah in možnostih izbire med večimi kandidati. Menili so tudi, da bi morali tistim funkcionarjem, ki opravljajo svoje naloge v skladu z zahtevami samoupraviteljev, občanov in delegatov, omogočiti podaljšanje mandata, kajti tudi to bi prispevalo k stabilnejši družbeni situaciji. Istočasno pa je potrebno slabše kadre, ki ne izpolnjujejo zahtevanih nalog, nemudoma zamenjati, da ne bi napravili še več škode. J. K.

PROGRAMSKA KONFERENCA SZDL V SAVSKEM NASELJU

Bolj enotni in povezani

Kot je bilo pričakovati, je bila razprava poglobljena, na trenutke celo zelo kritična, kajti člani predsedstva KK SZDL Stadion kot predstavniki delegacij, samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij, so se zavedali nujnosti odkritega dialoga, ki bi moral biti korak dalje na poti krepitve delovanja krajevne skupnosti. Gradivo, ki ga je pripravila za javno razpravo OK SZDL, so v tej krajevni skupnosti vzeli kot podlago za iskanje najprimernejših rešitev, ustreznih za njihovo okolje. Ugotovili so, da je za njih enako kot za mnoge druge krajevne skupnosti značilno, da so zbori občanov preslabo obiskani. Kot je ugotovil Janez Obreza tudi zato, ker ne izpolnjujejo sklepov, za katere smo se že dogovorili. Po njegovem mnenju bi morali v krajevnih skupnostih stremeti za tem, da bi bile besede delegatov bolj odmevne v širši družbi. Menili so tudi, da bi moral časopis

Dasiravno je občinska konferenca SZDL že za nami, ne bo nič napak če se ozremo na delo in zaključke iz programskih konferenc krajevnih organizacij SZDL Savsko naselje I in II. Na krajevni konferenci SZDL Savsko naselje I ugotovljajo, da so premalo storili za povečano aktivnost delegacij v krajevni skupnosti in za uveljavitev hišnih odborov SZDL ter hišne samouprave. Kjer so vzroki za neaktivnost? Brez osnove bi bila trditve, da krajin niso pripravljene delati, saj vsakdo rad vidi tudi sadove tega dela. Vemo pa tudi, da se večji uspehi lažje dosega-jo z večjo skupino ljudi, razdrobljenost prinaša le manjše deleže.

ki nas obremenjuje še s tem, da jih moramo sestaviti v mozaik – in ta mozaik je celo Savsko naselje. Morda v odgovor na to citat iz zapisnika KK SZDL I: »Pokazala se je potreba, da bi vprašanja skupnega pomena v Savskem naselju reševali skupaj za vse tri KS, pa naj bo to v delegatskem sistemu ali pa v obliki raznih posvetovanj«. Do podobnih ugotovitev so prišli tudi na programski konferenci SZDL II, dasiravno so v glavnem uresničili vse zastavljene naloge. Tudi tu težijo po bolj enotnem delu, bolj enotnem organiziranju. Kakšen bi lahko bil zaključek? Da po razdelitvi na tri krajevne skupnosti, Savsko na-

DPD SVOBODA ČRNUČE

Iskanje poti k večji množičnosti

Kljub vsem težavam, ki so danes značilne za ljubiteljsko kulturno dejavnost, je mogoče delovanje DPD Svoboda Črnuče v zadnjem obdobju oceniti kot dokaj živahno. V primerjavi z nekaterimi drugimi kraji v naši občini, kjer se amaterska kulturna dejavnost javlja v razmeroma ozkem diapazonu kulturno-umetniškega ustvarjanja in s precej nihajočo intenzivnostjo, velja, da Črnuče v tem pogledu predstavljajo prijetno izjemo in jih je zagledati mogoče ta čas imeti za nekakšno središče dogajanja v ljubiteljski kulturi. Takšno mnenje je bilo mogoče slišati na občnem zboru DPD Svoboda, konec novembra, izrekel pa ga je predstavnik občinske ZKO. Vendar navzlic tako ugodnemu mnenju razprava o delu društva ni minila brez kritičnih tonov. Razpravljali so se namreč razčlenjevanja razmer v društvu in njegovih dosežkov lotili predvsem z vidika možnosti, katere, kot je bilo slišati, očitno še zdaleč niso izkoriščene. Zlasti ne morejo biti zadovoljni z množičnostjo članstva. Črnuče s svojo okolico, s svojimi štirimi krajevnimi skupnostmi in okoli 8000 prebivalci nedvomno predstavljajo skoraj neizčrpen vir kadrov, katerih aktiviranje bi dalo delu društva nove kakovostne razsežnosti. Razmeroma solidna raven dejavnosti društva temelji pretežno na veliki zagnanosti odbornikov, združenih z resnim in odgovornim prizadevanjem članov pri njihovem kulturno-umetniškem delu.

Ob tem, da je očitno ogromni množici Črnučanov društvo bolj malo mar, pa so na občnem zboru opozorili na še en pojav, ki tudi zavira društveno dejavnost. In sicer, da naj bi z razdelitvijo Črnuče na štiri krajevne skupnosti vidno oslabilo zavest političnih struktur v njih o tem, da je DPD Svoboda skupno, torej posebej tudi njihovo kulturno-umetniško društvo. Tako smo pričali, da je skrb za zagotavljanje pogojev za delovanje društva prepuščena v glavnem krajevni sedež. Razumljivo je potemtakem, da takšna praksa ne more izkoristiti vseh materialnih in tehničnih re-

zerv, ki bi Svobodi prišle še kako prav. Kot odgovor na to kritiko je bilo s strani organov v posameznih krajevnih skupnostih slišati zagotovila, da bodo v prihodnje okrepili politično koordinacijo, kadar bo šlo za urejanje materialnih in tehničnih problemov v zvezi z dejavnostjo DPD Svoboda.

Ko so ocenili delo posameznih sekcij oziroma skupin, ki delujejo v okviru društva, so ugotovili, da so vse pevske skupine in dramska sekcija opravile pričakovano poslanstvo, medtem ko je likovna sekcija zadnjih pet let praktično mirovala. Pri tem so poudarili, da so bili v tem času doseženi nekateri kadrovske premiki, ki napovedujejo, da se utegne kulturno-umetniško delo v prihodnje razvijati še na čvrstejših strokovnih temeljih. Tako na primer kaže pri dramski sekciji omeniti pridobitev novega režiserja, pri mešanem pevskem zboru pridobitev novega zborovodje, medtem ko pri netoni in oktetu kaže na kakovostno nadaljevanje njihovega dela. Kažejo se tudi nekateri boljši obeti za oživitev likovne sekcije.

Razprava na občnem zboru je ob sicer dokaj kritičnem razčlenjevanju razmer v društvu dobila na koncu tudi optimističnejši prizvok, zlasti pa kaže poudariti, da se je sklenila v motivacijo za popularizacijo dejavnosti Svobode. Kot povsem konkreten primer akcije s takim namenom je DPD Svoboda pripravila takoimenovani novoletni koncert v črnuški kinodvorani. Predstavile so se vse tri pevske sekcije, mešani pevski zbor, neton in oktet.

JANEZ KUKOVICA

Cicibani, cicibanke!

ZVD Partizan Ljubljana-Bežigrad obvešča starše, da ima organizirano vadbo splošne telesne vzgoje za predšolske otroke ob torkih in četrkih ob 16. uri v mali telovadnici osnovne šole dr. Vita Kraigherja (vhod iz jame). Vabljeni!

Obvestilo rezervnim vojaškim starešinam

V reviji Naša obramba (št. 12 – december) je objavljeno gradivo za splošno vojaško usposabljanje rezervnih vojaških starešin. Prvi del teme »priprave za oboroženi boj« je pripravil Vlado Krašovec. To gradivo spada v obvezni del usposabljanja RVS. Seminarji na to temo so bili izvajani v okviru krajevnih organizacij ZRVSS v mesecu decembru. Zaradi kasnejšega preverjanja znanja iz te teme dobro preučite objavljeno gradivo.

TKG na Savi pri Litiji

Tovarna kovinske galanterije je odprla novo proizvodno halo za montažo kovinske galanterije na Savi pri Litiji, v kateri bodo lahko zaposlili okrog 50 delavcev.

S tem je ta kraj dobil prvi proizvodni obrat in domačini so v njem našli zaposlitev. Doslej je TKG gostoval v najetem objektu in ni bilo možnosti izboljšanja tehnologije. Delavci, ki so zaposleni v Ljubljani, Litiji ali drugih krajih, porabijo povprečno 3 ure samo za pot na delo in nazaj. S tem novim obratom bo ostal živ velj na marsikateri kmetiji, predvsem pa je otvoritev pomembna tudi za gospodarski razvoj samega kraja in okolice.

V TKG bodo seveda imeli manj težav s pridobivanjem kadra za montažna dela v Ljubljani.

I. ŠUČUR

V spomin

SIMON LENARČIČ

V 80. letu nas je zapustil naš ponosni posavski rojak profesor zgodovine in zemljepisa, ugledni gimnazijski ravnatelj Simon Lenarčič. Rojen je bil v delavski družini v Malji vasi. V prvi vojni je izgubil očeta, mati pa ga je skromno preživljala kot delavka ljubljanske tobačne tovarne. Preživel in študiral je ob zavzetem delu z inštrukcijami in se prebijal skozi življenje. Končal je klasično gimnazijo in filozofsko fakulteto v Ljubljani. Šele zadnja leta pred vojno se je z težavo prebil v službo na ljubljansko realno gimnazijo. Na Ježici je pred osvojitveno vojno deset let predsedoval katoliškemu prosvetnemu društvu in bil povezan s prosvetnim in kulturnim življenjem najnaprednejših slovenskih in drugih mislecev. Ja ježenskem odru je gojil zavest Cankarjeve misli in drugih kulturnih delavcev in s tem bogatil narodno in slovensko družbeno zavest prebivalcev in igralcev ljubljanske Posavja.

Simon Lenarčič je ostal zvest svoji domovini in se je že leta 1941, s tovariši iz katoliškega prosvetnega društva, odločil za OF in NOB. Bil je ustanovni in med prvimi člani ježenskega rajonskega odbora OF. Toda poleti 1942 so ga zaradi izdajstva Italijani aretirali, odpeljali v zapore in kasneje v internacijo. Ob kapitulaciji Italije, ko se je vrnil v Ljubljano je bil ponovno aretiran in odpeljan v zloglasni Dachau. Simonova velika zasluga za NOB je predvsem, da je zbral okrog sebe velik krog poštenih ježenskih mladine, prosvetarjev, intelektualcev in drugih domačinov in jih odvrnil od izdajalske bele garde, domobranstva in jih vključil v NOB.

Po osvoboditvi je Simon služboval kot gimnazijski profesor v Ljubljani. Nato je bil ravnatelj gimnazije v Bohinjski Bistrici, v Slovenj Gradcu, v Litiji in nazadnje v Postojni. Ko se je upokojil je nadaljeval z delom v Ljubljani. Vse svoje znanje in trud je vlagal v delo in napredek delavske univerze Borisa Kidriča, organiziral šole in bil ves čas med ustanovitelji in graditelji društva prijateljev mladine. Rad je zahajal v svoj rojstni kraj in ko se je ustanovila sekcija medvojnih aktivistov OF za bivši rajon Ježico, je s svojim bogatim znanjem in ljubeznijo do ljubljanskega Posavja zbral in napisal staro in novejšo zgodovino ljubljanskega Posavja, ki je prav sedaj pripravljena za tisk.

Več kot 60 let je Simon neumorno delal za preobrazbo in napredek naše slovenske družbe, do kraja pošten, odkrit in velik človek, poln skrbi za lepšo bodočnost.

D. R.

Razstave za Bežigradom

- Bežigradska galerija, Titova 61
- Lado Pengov, slike, 28. december – 17. januar 1985
- Galerija je odprta vsak dan od 10. do 13. ure in od 16. do 19. ure, razen sobote, ko je odprta samo dopoldan
- Commerce, Einspielerjeva 5
- Boris Prokofjev, skulpture, 17. december – 30. december 1984
- Mirjam Župančič, skulpture, slike, 7. januar – 25. januar 1985
- Dom starejših občanov, Komanova 1
- Franče Kuglič, slike, december – januar
- Gostišče Kalvan, Titova 41
- Marjan Prevodnik, grafike, december – januar
- Krka, Titova 99
- Karim Azad, risbe, 22. november – 8. januar 1985
- Slovenjales, Titova 52
- Sotler Gorazd, skulpture, risbe, 21. december – 15. januar 1985
- Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij, Dimičeva 12
- Razstava knjig in igrače za otroke, 5.–31. december 1984
- JH Bežaj, skulpture, 3.–31. januar 1985
- Gradbena tehniška šola, Kardeljeva ploščad 2
- Razstava učencev gradbene tehniške šole, december – januar
- Zavod za rehabilitacijo invalidov, Linhartova 51
- Letig Srečko, skulpture, december – januar
- Srednja šola naravoslovne smeri, Peričeva 4
- Jože Cluha, grafike, 24. december – 18. januar 1985

Pripravil: Miloš Bašin

Veselo in delavno

V črnuškem vrtcu so mamice in vzgojiteljice skupaj izdelovale igrače

Člani sveta staršev VVO Narodne junakinje Rezke Dragarjeve Črnuče so dali pobudo za še tesnejše sodelovanje med VVO in starši. Predlagali so, da bi pomagali dedku Mrazu pri nabavi daril s tem, da bi organizirali skupno izdelovanje ljubkovalnih igračk. Dogovorili smo se, da je najprimernejši dan sobota. In res: 15. decembra se je v prostorih VVO zbralo 20 tovarišic: 10 mamic z otroki in delavk VVO. Šivalni pribor je prinesla vsaka sama, odpadni material so pripesvale bližnje delovne organizacije, kroji se zbirajo že več let. Tri ure je bilo živahno in de-

lovno. Izmenjale smo si kroje, izdelale nekaj ljubkovalnih igračk, še več pa neizgotovljenih odnese domov z namenom, da jih dokončamo.

Za otroke je bilo poskrbljeno, saj je bilo organizirano varstvo v igralnici, kdor pa je želel, je pomagal mamici. Najdomislejnejša je bila ugotovitev otrok, da se »grejo službo«. In mamice da je bilo zelo prijetno.

Mamice so predlagale, da se podobna akcija ponovi pred pustom. K sodelovanju pa bomo pritegnili še očke.

JOLANDA LUKAN

Društvo upokojencev Bežigrad, Smoletova 16, želi svojim članom srečno, zdravo in zadovoljno leto 1985.